

11 אוגוסט 2024
ז' אב תשפ"ד

הכרעת הדין בעניינו של [...] – ת.ז. [...]

שופט: פרופ"א מריוס אונגריש.

תובעת: פרופ"ח יסכה גולדפלד.

נילון: מר [...].

1. במועד הרלוונטי להגשת כתב הקובלנה, הנילון, מר [...], ת.ז. [...]. [להלן: "הסטודנט"], הנו סטודנט בלימודי הסמכה בפקולטה [...], ובלימודי מוסמכים בפקולטה [...].
2. בתאריך 20.2.2024 הוגשה נגד הסטודנט קובלנה משמעתית, בה יוחסו לו המעשים הבאים:
  - א. בעקבות מלחמת חרבות ברזל, סמסטר חורף תשפ"ד נפתח בתאריך 14.1.2024. בתאריך 17.1.2024 בשעה 12:45 תוכנן ונערך אירוע "צוהרי הנשיא – פותחים שנה בצל המלחמה" באולם צ'רצ'יל.
  - ב. בתאריך 15.1.2024 פרסם הסטודנט פוסט בפייסבוק בקבוצת "סטודנטים בטכניון" המזמין להתכנסות "כנגד אוזלת היד של הטכניון בטיפול בתומכי טרור" בתאריך 17.1.2024 בשעה 12:30 ברחבת הכניסה לאולם צ'רצ'יל.
  - ג. בתאריך 16.1.2024 בשעה 15:22 הסטודנט הגיש בקשה ליחידת הביטחון לקיום אירוע: "התכנסות להבעת עמידה כנגד אוזלת היד של הטכניון כלפי סטודנטים תומכי טרור, והבעת חשש לביטחון האישי שלנו ללמוד איתם ביחד" בתאריך 17.1.2024 בשעות 12:00-14:00. הבקשה הוגשה לפי נוהל "קיום פעילות פומבית בשטח הטכניון".
  - ד. בתאריך 17.1.2024 בשעה 08:10 הסטודנט קיבל מייל מענה מיחידת הביטחון, כי "הבקשה הנוכחית לקיום הפעילות הפומבית נדחית. ניתן לקיימה במועד אחר, עפ"י תיאום מראש כמור בנהלי הטכניון" (ההדגשה במקור). כמו כן, הועברו לו הנימוקים לדחיית הבקשה. בשעה 09:23, הסטודנט קיבל את אותו המענה בווטסאפ לנייד האישי, ונמסר לו בשנית שבקשתו נדחית.
  - ה. בתאריך 17.1.2024 הסטודנט פרסם פוסט נוסף בפייסבוק בקבוצת "סטודנטים בטכניון", המזמין שוב להתכנסות "נגד אוזלת היד של הטכניון בטיפול בתומכי טרור", לאותו היום בשעה 12:30 ברחבת הכניסה לאולם צ'רצ'יל.
- ו. הסטודנט השתתף בפעילות. ההתכנסות, שלא אושרה ע"י הגורמים המוסמכים לכך בטכניון, התקיימה במקביל לאירוע "צוהרי הנשיא – פותחים שנה בצל המלחמה" באולם צ'רצ'יל.
3. התביעה האשימה את הסטודנט בעבירות משמעת לפי הסעיפים שלהלן בתקנון המשמעת:
  - 4.2 "לא מילא אחר הוראות איש הטכניון שניתנו במסגרת מילוי תפקידו..."
  - 4.3 "הפר תקנה, הוראה או נוהל, ובכלל זה תקנה, הוראה או נוהל המתייחסים לשימוש במתקני הטכניון או רכושו או לכללי ההתנהגות בחצרי הטכניון, או הוראה שנקבע לגביה בתקנון או נוהל אחרים כי הפרתם מהווה עבירת משמעת".
4. בתאריך 4.4.2024 התקיים הדיון המשמעותי בנוכחות הצדדים. הדיון התקיים בדלתיים פתוחות, כנהוג על פי תקנון המשמעת, ובאולם נכחו גם משקיפים. ות מתוך ומחוץ לטכניון.

5. במענה להקראת כתב הקובלנה השיב הסטודנט:

"אכן ההפגנה בוצעה למרות שלא התקבל אישור... ארבע שעות לפני קיום ההפגנה... הודיעו לנו שאין אישור למרות שביקשנו יומיים לפני זה... אכן העבירה עצמה, של אי קיום הוראות בוצעה. אבל אני פה להוכיח שבעצם זה לא בוצע בכוונת זדון..." (עמ' 4 לפרוטוקול, ההדגשות הוספו).

6. יוער, כי בתאריך 22.1.2024 שלחה התובעת לסטודנט את התלונה המשמעטית שהוגשה נגדו, ובאותו היום שלח לה הסטודנט את תגובתו, בה כתב בין היתר (ההדגשות הוספה):

"כמובן אין מה להכחיש ואני מודה... המענה הגיע ברגע האחרון ולכן לא היה ניתן כבר לבטל, יש לי מחויבות גם לקהל הסטודנטים שאני מייצג כמי שהתנדב לעדכן את הטכניון על האירוע... הכל נעשה ברגע האחרון. התנדבתי לעדכן את הבטחון על כך, וזאת נעשה יומיים לפני האירוע. יום לפני האירוע שוחח איתי יואב וביקש להגיש בקשה מסודרת עם כל הפרטים כדי שידעו להיערך בהתאם, וכך ביצעתי. בבוקר יום האירוע קיבלתי את תשובת הטכניון, וזה היה מענה קצר טווח וקרוב מידי לאירוע. אעשה ככל ביכולתי שאירוע כזה לא יחזור בשנית מצדי".

טיעוני הצדדים:

התביעה:

7. מטעם התביעה העידו הממונה על יחידת הביטחון והחירום בטכניון, מר יואב גבע, וסגן הממונה, מר סרגיי מיכלין (להלן בהתאמה: "יחידת הביטחון", "הממונה" ו-"הסגן").

8. הממונה הבהיר כי לפי נוהל 07-0304 "קיום פעילויות פומביות בשטח הטכניון" (עדכון אחרון מתאריך 17.11.2021, להלן: "הנוהל"), כל פעילות פומבית בשטח הטכניון טעונה היתר. לפי סעיף 3.8 לנוהל, הרשות שאחראית להתיר, או שלא להתיר, פעילות פומבית בטכניון היא הנהלת הטכניון (משנה לנשיא ומנכ"ל או סמנכ"ל תפעול, קרי "רשות ההיתר").

סעיף 5.8.3 לנוהל קובע בין היתר, כי "רשות ההיתר תשקול האם יש בקיום הפעילות הפומבית סיכון להתלהטות הרוחות או לפגיעה בהתנהלות הרגילה של הטכניון".

9. סמסטר חורף תשפ"ד נפתח כידוע באיחור, בתאריך 14.1.2024, בצל מלחמת חרבות ברזל. בתאריך 11.1.2024 הוציא המשנה לנשיא ומנכ"ל מכתב שכותרתו "חזרה לקמפוס – תחילת סמסטר א' תשפ"ד", והוא ממוען לדיקנים, פורום המנהלות והמנהלים, יו"ר וסיו"ר אס"ט (להלן: "המכתב"). במכתב הנחה בין היתר, כדלקמן:

"מדינת ישראל נמצאת עדיין במלחמה, האירועים בקמפוס יתקיימו בעת הזו בצניעות ובהתחשב במצב. במהלך השבועות הקרובים, הפעילויות הציבוריות בקמפוס תצומצמנה לפעילויות המאורגנות ע"י הטכניון או אגודת הסטודנטים בלבד. אנחנו שומרים על קשר רציף עם אגודת הסטודנטים, ונפעל לקיים בקמפוס סביבה חמה ותומכת, המאפשרת לכלל הסטודנטים להתמקד בלימודים".

יוער, כי במהלך הדיון הממונה התייחס למכתב, אולם לא הציג אותו. רק לאחר הדיון, לבקשת השופט, נמסר העתק המכתב לבית הדין. גם בתשובת יחידת הביטחון לסטודנט (ראו סעיפים 12,14 להלן), לא אוזכר המכתב באופן פורמלי.

10. בתאריך 17.1.2024 תוכנן ונערך אירוע "צוהרי הנשיא – פותחים שנה בצל המלחמה", בשעה 12:45 באולם צ'רצ'יל (להלן: "אירוע הנשיא").

11. בתאריך 15.1.2024 בשעה 15:27 שלח הסטודנט מייל ליחידת הביטחון שכותרתו "עדכון על פעולה ביום רביעי הקרוב", ובו נכתב (ההדגשה הוספה): "בשם יותר מ-100 סטודנטים וסטודנטיות שהביעו נכונות לכך, אני מעדכן שביום רביעי הקרוב, בשעה 12:30, נביע מחאה על אוזלת היד של הטכניון בנוגע לטיפול בסטודנטים תומכי טרור... ברחבת הכניסה לבניין צ'רצ'יל... אדגיש שהתנדבתי לעדכן אתכם בנושא, ואינני אחראי על האירוע" (להלן: "פעילות המחאה").

כחצי שעה לאחר מכן, בשעה 16:01 (15.1.2024), פרסם הסטודנט פוסט בפייסבוק בקבוצת "סטודנטים בטכניון" המזמין להתכנסות "כנגד אוזלת היד של הטכניון בטיפול בתומכי טרור" בתאריך 17.1.2024 בשעה 12:30 ברחבת הכניסה לאולם צ'רצ'יל.

12. הממונה הבהיר כי שעות העבודה המקובלות בטכניון הן 07:30-15:30, ועל כן המייל האמור ששלח הסטודנט בתאריך 15.1.2024 בשעה 15:27, נקרא ע"י המנהלת האדמיניסטרטיבית של היחידה רק למחרת היום. למחרת היום, בתאריך 16.1.2024 בשעה 07:58 נענה הסטודנט ע"י יחידת הביטחון כדלקמן: "עפ"י נוהל פעילות פומבית (מצ"ב) סעיף 5.3: המבקש לקיים פעילות פומבית יגיש בקשה בכתב לרשות ההיתר באמצעות מנב"ט הטכניון, לפי נוסח טופס בקשה... 30 יום לפחות לפני המועד המבוקש לביצוע הפעילות הפומבית". נוסף לכך, בסביבות השעה 15:00 הממונה התקשר באופן אישי לסטודנט על מנת לוודא שראה את המייל, והבהיר לו כי עליו למלא טופס בקשה בכתב, לפי הנוהל.

13. באותו היום (16.1.2024) בשעה 15:22 שלח הסטודנט את טופס הבקשה, ובין היתר כתב בו: "לאחר שיחה טלפונית עם יואב מילאטי את הטופס המקוון... בקשה דחופה לקיום מחר, 17.1.2024. מדובר בנושא אקטואלי ורלוונטי, לכן אין אפשרות להגיש 30 יום מראש. מדובר בהתארגנות ספונטנית של סטודנטים, וככזאת היא נעשית ברגע האחרון ובאלתור. התנדבתי לעדכן את הגורמים בטכניון על קיום האירוע... אין צורך באישור משטרה, ככל הידוע לנו. אדגיש שאין, ככל שאני יודע, כוונה להפריע לקיום הפעילות שמתקיימת בתוך האולם" (להלן: "טופס הבקשה").

14. למחרת היום, בתאריך 17.1.2024 בשעה 08:10 נענה הסטודנט ע"י יחידת הביטחון כדלקמן: "לאור הימשכות מצב המלחמה בישראל, הפגיעות שחוותה קהילת הטכניון, והרצון לאפשר חזרה לשגרת לימודים שקטה בקמפוס, החליטה הנהלת הטכניון כי בשבועות הקרובים תצמצמנה הפעילויות הפומביות בקמפוס לכאלה, המאורגנות ע"י דיקנט הסטודנטים ו/או אגודת הסטודנטים. נוסף על כך, התכנסות "צוהרי הנשיא" היום נועדה להתייחד עם זכרם של הנופלים והנרצחים במערכה, לספר את סיפורם של נופלי הטכניון, לקרוא לאחדות ושיתוף בקרב כלל הקהילות בקמפוס. מחאה כלשהי תפגע במעמד הרגשי המיוחד של האירוע, ואין לה מקום בזמן זה. לאור זאת, הבקשה הנוכחית לקיום הפעילות הפומבית נדחת. ניתן יהיה לקיימה במועד אחר, עפ"י תיאום מראש כמור בנהלי הטכניון" (להלן: "הודעת הדחייה").

- מלשון ההודעה ניתן להסיק שהחלטת הנהלת הטכניון מתייחסת למכתב מתאריך 11.1.2024, אולם כאמור, תשובת יחידת הביטחון לא מאזכרת את המכתב באופן רשמי.
15. כשעה לאחר מכן (17.1.2024), בשעה 09:23, הממונה שלח לסטודנט הודעת ווטסאפ לטלפון האישי, עם הודעת הדחייה הנ"ל במלואה.
16. כשעה לאחר מכן, בשעה 10:38, פרסם הסטודנט פוסט נוסף בפייסבוק בקבוצת "סטודנטים בטכניון", המזמין שוב לפעילות המחאה, במקביל לאירוע הנשיא (להלן: "הפוסט השני").
17. בשעה 11:15 השיב הסטודנט לממונה בהודעת ווטסאפ כדקלמן: "היי יואב תודה על התשובה! לא אתייחס לגוף הטענות שברור לי שגם אתה מבין שאינם קשורות ואינם עולות על הזכות החוקתית להפגנה וחופש הביטוי. אתמול בערב התקשרו אליי מהמטרה, וגם קיבלתי מסרים מאס"ט, שמהם הבנתי שקיבלנו אישור אז לכן המשכנו עם הפרסום. בכל מקרה כרגע זה מאוחר מדי וההודעה לא תגיע לכולם, לכן זה כבר לא בשליטתי. וכמו שהדגשתי קודם אז אני רק התנדבתי לעדכן" (ההדגשה הוספה).
18. סגן הממונה תיאר בעדותו את ההשלכות המעשיות של האפשרות שפעילות המחאה תתקיים למרות שלא אושרה. מעבר להיערכות יחידת הביטחון לאבטחה של אירוע הנשיא, הוחלט לתגבר את האבטחה בעיקר מחוץ לאולם: "לאור התקופה, והצפי וחוסר הבהירות מה קורה עם האירוע של ההפגנה, אנחנו תגברנו מאוד מאוד משמעותית, בעיקר בחוץ... לרוב אנחנו לא עושים בדיקה מעמיקה בכניסה לאולם, אלא רק בוחנים את הבן אדם לפי החשד. בעקבות החשש שחלק מההפגנה או כל ההפגנה תיכנס לתוך האירוע הזה, ובעצם האירוע לא יוכל להמשיך להתקיים, בגלל אירועים שגם ראינו באוניברסיטאות אחרות בעבר, ביצענו בדיקה לא רק ביטחונית בכניסה לאולם, אלא גם לאיתור מגפונים, לאיתור שלטים וציוד הפגנה..." עם כל העלויות הכספיות המשתמעות מכך (עמ' 29-30 לפרוטוקול).
19. בנוסף הסגן העיד, כי להערכתו השתתפו בפעילות המחאה 150-170 סטודנטים. ות. לדבריו, זו לא היתה הפגנה שקטה, אך גם לא הפגנה אלימה.
20. במענה לשאלת השופט, האם זו היתה מסוג ההפגנות המקובלות בקמפוס, או שהיה משהו חריג בהפגנה, השיב הסגן: "זה היה חריג מאוד בקמפוס. 99% אם לא 100% מההפגנות... לאורך 12 השנה שאני נמצא בטכניון, מתקיימות בשערי הטכניון, מחוץ לקמפוס. כשהפגנה כזאת מתקיימת מחוץ לקמפוס, זה בידיים של משטרת ישראל, וכל ההיתרים והאישורים של משטרת ישראל. הפגנה בתוך הקמפוס, זה אירוע מאוד, מאוד, מאוד חריג" (עמ' 34-35).
21. סיכמו של דבר התביעה טענה כי הסטודנט הכיר את הנוהל, עוד לפני האירוע מושא הקובלנה. הוא הפר את הנוהל בידועין, ובחר שלא למלא אחר הוראות מפורשות וברורות של יחידת הביטחון. זאת ועוד, על פי הנוהל הוא היה יכול להגיש ערר על החלטת הרשות המוסמכת (סעיף 5.10), אך בחר שלא לעשות כן. לאחר שקיבל את הודעת הדחייה הוא פרסם את הפוסט הנוסף, וגם אחרי שראה את הודעת הממונה והשיב לה, הוא לא עשה אף לא ניסיון להודיע למוזמנים כי הפעילות אינה מאושרת. בשל כך יש להרשיעו בשני הסעיפים.

הסטודנט:

22. הסטודנט הבהיר כי הוא מודה באי קיום הוראות התקנון, אך מבקש להוכיח שלא היתה לו כוונת זדון בביצוע המעשים: "על אי קיום הוראות התקנון, כמו שנטען ששני הסעיפים האלה, בפועל כמובן אנחנו יודעים שזה קרה,

ואין פה מה לדון בנושא עצמו. ... אבל אני רוצה להוכיח... שלא היו פה כוונות זדון, זה היה עניין של נסיבות" (עמ' 70 לפרוטוקול).

23. הסטודנט טען כי המכתב של המשנה לנשיא ומנכ"ל מתאריך 11.1.2024 לא פורסם לסטודנטים. ות, כך שהוא לא ידע אודותיו (עמ' 31).

24. לטענתו, על פי בירורים שערך, לפי חוקי מדינת ישראל פעילות המחאה לא דרשה שום אישור. בנוסף, הוא לא היה אחראי לאירוע, אלא רק התנדב להודיע לטכניון על האירוע:
"הבנו שמבחינת חוקי מדינת ישראל, לא צריך אישור... אבל כן הבנו, שבגלל שצפויה להגיע כמות מכובדת של סטודנטים, וגם שאנחנו חוששים אם יקרה משהו, כאילו רוצים לשמור על הביטחון והסדר, ורוצים שהכל יתקיים בצורה טובה, אז החלטנו שכן ראוי להודיע על זה לטכניון, ולכן אני כמי שקצת יותר מכיר את הלמי פונים, ומה המיילים שמחפשים, אז אני זה שהתנדב לבצע את זה. אבל כמו שגם הודעתי בכל ההתכתבויות שלי עם יחידת הביטחון, ועם יואב אישית, אז רשמתי לו שאני לא אחראי על האירוע, אני רק התנדבתי בשם כולם לעדכן אותם שזה קורה. .. בשלישי אחר הצהריים יואב התקשר אליי ואמר לי... שצריך להגיש בקשה מסודרת והכל, ואמר לי, שמע תגיש בקשה, אנחנו נשקול את זה, ואני אחזיר לך תשובה. הרושם שנוצר, שזה באמת היה בצורה חיובית" (עמ' 55).

לטענת הסטודנט, הוא קיבל את הרושם שלמשטרה ולטכניון יש נטייה לאשר את האירוע. לדבריו, בתאריך 16.1.2024 אחה"צ "התקשר אליי קצין מודיעין, מתחנת משטרת נשר, שנתן לי הנחיות בעצם על קיום האירוע, ואמר לי שאסור לקיים צעדה, שאין כוונה להתפרע, שאל אם אנחנו מתכוונים להפריע בתוך הכנס שקורה באותו זמן באולם. אמרתי לו שאין לנו שום תכנון כזה... יצא רושם שבעצם הטכניון יצר קשר עם המשטרה, והודיע להם על האירוע, אז מבחינתנו האירועים מתחילים להתגלגל" (עמ' 11).

25. בתגובה לטענה זו הממונה הדגיש שהמשטרה אינה הגורם שמאשר את הפעילות, אלא הנהלת הטכניון: "הייתה פה שיחה להבהיר גבולות, שהמשטרה לא תוכל להכיל, שאם יחרגו מהם, המשטרה לא תוכל להכיל את זה. זה הכל. אבל לא ניתן שם לא אישור, ולא לא אישור" (עמ' 11).
לכך הסטודנט השיב: "אני לא טענתי שקיבלתי הכשר להפגנה, אני טענתי שקיבלתי הסברים מה לעשות ומה לא לעשות. מה שיצר את הרושם, שהטכניון כבר תיאם את זה עם המשטרה, ולכן, כאילו מתחילים לקדם את האישור שזה יקרה" (עמ' 12).

26. הסטודנט טען שבאירוע אחר בעבר הוא שיתף פעולה עם יחידת הביטחון, וכן שזו לא הפעילות הפומבית הראשונה שבגינה הוא עומד בקשר עם הממונה (הסטודנט הפנה לתכתובות ווטסאפ שלו עם הממונה מדצמבר 2022). בהקשר לאירוע פומבי קודם טען: "אז אפשר להראות שאני סטודנט שכן מנסה לקיים את הנהלים, ואם הודיעו לי בזמן שזה לא יכול לקרות וניסו לשכנע אותי, אז כן פעלתי כדי שהאירוע לא יקרה אם אין לו אישור. ואין כאן שום, עוד פעם, כוונה להתריס" (עמ' 17).

לכך התייחס הממונה ואמר: "אתה בעצם אומר שאתה מכיר את נושא נוהל פעילות פומבית, והוא לא היה חדש עבורך. האירוע ספציפית הזה, אנחנו... משתדלים בטכניון שהטכניון יהיה קמפוס א-פוליטי, וההפגנות יוצאות החוצה לשערים, כמו שהם התקיימו פה שנים אחורה" (עמ' 17).

27. הסטודנט טען עוד, כי הוא הניח שיהיה אישור לפעילות המחאה, גם בשל כך שבתאריך 16.1.2024 אחה"צ אס"ט פרסמה פוסט בפייסבוק, בו כתבה בין היתר: "אנחנו נמצאים בקשר שוטף והדוק עם מארגני ההפגנה, ונותנים להם גב מלא למחאה".

28. לטענת הסטודנט, בבוקר יום פעילות המחאה הוא לא ראה את המייל שנשלח אליו מיחידת הביטחון בשעה 08:10, משום שהוא נוהג להתעורר מאוחר. "המייל נשלח בשעה 8:00 בבוקר, בוודאות התעוררתי רק אחר כך, בסביבות השעה 9:00 או 10:00 בדרך כלל... ויש פוסט נוסף שפרסמתי בבוקר של אותו אירוע, שלפי השעה זה באמת היה בערך כמה דקות אחרי שהתעוררתי, אני מניח רבע שעה או חצי שעה, אני לא יודע להגיד... התכונן היה, הפוסט הזה היה מוכן מראש, שמרתי אותו במחשב, ואז בבוקר אני מתעורר, מפרסם אותו בפייסבוק דרך המחשב כדבר ראשון שעושה על הבוקר, כדי לפרסם לסטודנטים, להזכיר להם כאילו תזכורת באותו יום שזה קורה ושיגיעו... ואז אני בעצם מתעורר, מתאפס על עצמי, ורואה את ההודעה מיואב, תוך כדי אני גם, כל הדגלים שציינתי, אז תוך כדי על הבוקר ישר אני ממחרת לחנות של הסטוק בנהריה לרכוש את הדגלים, ולהספיק להגיע להפגנה בטכניון. אז תוך כדי זה, אני רואה את ההודעה מיואב, ואז אני מבין באמת שהם בסופו של דבר, אחרי כל הרמזים המקדימים שמבחינתי קיבלתי, אז ההפגנה לא מאושרת. ושוב, כמו שציינתי, זה היה מאוחר מדי להתחיל עכשיו לבטל, להגיד לכולם. איך אני מודיע לכולם? איך אני מבצע את כל הדברים האלה? בסוף אנחנו מייצגים פה ציבור של, שוב זה גם לא רק אני, מייצגים פה ציבור של מעל 800 סטודנטים... אז אי אפשר לבטל שעתיים שלוש לפני אירוע, לבטל כזה דבר, ואי אפשר להספיק שזה יקרה, אי אפשר. גם הכנו הכל כבר, פרסמנו, אז זה באמת לא משהו שהוא ממש פרקטי... שכשהטכניון רוצה לדאוג שמשו לא יקרה, אז הם די עושים את זה מיידי, ודי דואגים להתקשר אלי באופן מיידי, ולהשיג אותי, וכאן נראה שהם מאוד התמהמהו. אני לא יודע מה הכוונות הנסתרות, אבל הם מאוד מאוד התמהמהו לתת את התשובה שזה לא יקרה... אני אציין שהייתה חשיבות מאוד גדולה כן לקיים את האירוע בזמן הזה, גם כי זה תחילת סמסטר, והנושא עדיין טרי. גם כי זה בזמן שיש כנס שבו נמצאת כל הנהלת הטכניון, ולכן אנחנו בהחלט יכולים להראות להם ישירות שהנושא חשוב לנו ומשמעותי. אני גם יודע להעיד שבזמן ההתכנסות שלנו, אז בכניסה לעולם צ'רצ'יל, ראינו את כל ההנהלה עומדת וצופה בנו... אז הייתה חשיבות לקיים את זה דווקא שם, דווקא כשיש את האירוע הזה, דווקא בגלל הסמליות שזה אירוע פתיחת שנה, בגלל הסמליות שכל הנהלת הטכניון נמצאת שם, בגלל הסמיכות למיקום האירוע, שהם עוברים ורואים אותנו... אני גם חושב שהסיבה הזאת לדחיית ההפגנה, היא גם לא הכי, לא הכי, לא יודע איך להשתמש במילה הנכונה, אבל לא הכי מייצגת את אירועי הדברים... אם היה זמן תגובה מתאים לדבר על זה עם הטכניון, והטכניון היה מבקש לדחות במספיק זמן מראש, אז יכול להיות שבאמת זה היה נדחה בסופו של דבר. כי שוב, לא הייתה פה כוונה לא ליצור אלימות, לא ליצור פרובוקציה, לא לפגוע בלימודים, לא לפגוע בהתנהלות התקינה של הקמפוס, רק להביע את המחאה שלנו כלפי החשש שלנו בנושא הזה" (עמ' 57-59).

29. כמו כן הסטודנט טען, שבסופו של יום, אירוע הנשיא התקיים כסדרו, והסטודנטים וות שלקחו חלק בפעילות לא הפריעו לאירוע.

30. מתוך הפרוטוקול (עמ' 76-78):

שופט: ברגע שקיבלת תשובה שלילית, האם הודעת לאנשים אחרים – התקבלה תשובה שלילית – או שמרת את זה אצלך?

סטודנט: אני זוכר שהתייעצתי על זה עם מישהו. אני לא זוכר באיזה פורמט בדיוק. עם מישהו מהאנשים שאני מכיר.

שופט: מה עשית לאחר שקיבלת את התשובה השלילית?

סטודנט: כמו שצינתי, הייתי בלוח זמנים מאוד הדוק, הבנתי שאי אפשר, רגע, אני מנסה לראות אם, אני לא זוכר להגיד לכם, את האמת... יש לי פה בעצם, זה רלוונטי לעד שאני ארצה להכניס, שבאמת לא הודעתי על זה, והתייעצתי על זה איתו בווטסאפ... בעיקר פשוט התלוננתי עליו שאס"ט פשוט, כאילו שאני מאוכזב מאס"ט, שזה כן אלה שנותנים תמיכה ובסוף אנחנו מקבלים סירוב מהטכניון... השיחה בעיקר עסקה באס"ט... ציפית מהפוסט שלהם, שהאירוע כאילו מסודר ואושר.

31. מטעם הסטודנט העיד מר [...], סטודנט בטכניון (להלן: "העד"). העד סיפר על התארגנות פעילות המחאה: "באופן ספונטני ממש כמה ימים לפני אותו יום רביעי, בסוף החלטנו שכן, זה ראוי, ושצריך לעשות את זה, גם אם יש את האירוע של פתיחת השנה. החובה שלנו זה דווקא לעשות את זה במקביל לעניין הזה" (עמ' 89, ההדגשה הוספה).

32. לטענת העד, ברגע שהסטודנט עדכן אותו שיחידת הביטחון דחתה את הבקשה לקיום פעילות המחאה, הוא התייעץ על כך עם יו"ר אס"ט: "אמרתי לו שהוא הבטיח לי אישית, שהוא דיבר עם החבר'ה של הביטחון, והוא דיבר עם גורמים אחרים שאחראים על האבטחה בקמפוס, ושהכל בסדר, ושאפשר לקיים את המעמד... דיברתי איתו, והוא אמר לי שהכל בסדר, ושהוא דיבר עם כל מיני גורמים בטכניון, ושאפשר למחות, פשוט הם לא מאשרים את זה מטעמם, אבל שזה לא משליך... אני לא זוכר אם זה היה הביטחון, אבל תפעול של הטכניון... אני לא זוכר בדיוק, והוא אמר לי שהכל בסדר, ושזה יכול להתארגן, ושזה יקרה" (עמ' 90-92); "עדכנתי אותו, דיברתי איתו על זה, שאלתי, מה אתה חושב, מה זה? ומה שאני זוכר שנאמר לי, שאל תדאג, הכל בסדר, דיברתי עם גורמי התפעול" (עמ' 94). העד הבהיר שמבחינת לוח הזמנים מדובר על כשעה-עד שעה וחצי לפני האירוע.

לשאלת בית הדין לעד האם הוא מוכן לחשוף את ההודעות עם יו"ר אס"ט, השיב שלא.

33. לשאלת בית הדין לעד האם ידע שצריך לאשר את הפעילות מול יחידת הביטחון, השיב שכן (עמ' 96). לשאלה האם הכיר את הנוהל, השיב "לא יצא לי, אבל שמעתי שיש קונספט כזה, כן" (עמ' 96). לשאלה האם גם הוא היה ממארגני ההפגה השיב: "אני פחות הייתי חזק שם, כי זה היה בדיוק שבוע ראשון שלי בעבודה" (עמ' 97).

34. סיכומו של דבר טען הסטודנט (עמ' 74): "אם היו מודיעים לי עד, נגיד עד שאני הולך לישון, כמו שאמרתי מאוחר עד 2:00 בלילה אפילו, הייתי יכול להתנהל אחרת. אבל כשמודיעים לי על הבוקר, שעתיים שלוש לפני זה, אז כבר לא היה לי יותר מדי יכולת להתנהל אחרת, ואי אפשר לאכזב את כל הסטודנטים שמגיעים, ואת כל ה-, להפסיד, גם כמו שהסברתי על העיתוי של האירוע, שיש לו משמעות מאוד מאוד גדולה בתחילת סמסטר, ומול הנהלת הטכניון באירוע של פתיחת הסמסטר, ולכן לא היה אפשר להתנהל אחרת במסגרת כל הנסיבות והגבלת הזמנים שיש לנו".

35. בשל כל האמור לעיל, הסטודנט טען כי יש לזכות אותו מהעבירות המיוחסות לו, נוכח הנסיבות ומשום שלא היתה לו כוונת זדון.

דיון והכרעה:

36. כפי שניתן ללמוד מעדותם של הממונה וסגן הממונה, מדובר באירוע חריג בנוף הטכניוני – ראו סעיף 20 לעיל מתוך עדותו של הסגן, וראו גם עדותו של הממונה (בעמ' 22-23):
שופט (פונה לממונה): האם אתה זוכר מקרים אחרים שסטודנטים שקיימו הפגנות למרות שלא ניתן בהם אישור?

ממונה: לא, אני לא זוכר.

שופט: כמה זמן אתה ממלא את התפקיד?

ממונה: אני בטכניון יחידת הביטחון מחודש יוני '96, וקב"ט הטכניון מחודש יולי 2011. לא, לא זוכר.

שופט: כלומר, אתה לא זוכר שהיו עוד מקרים מהסוג הזה.

ממונה: כן. במרבית המקרים, כמעט בכלם למעשה, הפעילות הפומבית בטכניון מאושרת. במקרה הזה, כמו שכבר ציינתי... הייתה החלטה גורפת קודם לאירוע הזה, לא לקיים פעילויות מהסוג הזה בטכניון, בחודש הראשון ללימודים, מסיבות ברורות.

37. הסטודנט העיד באופן מפורש, כי זו לא ההפגנה הראשונה שניסה לארגן בטכניון, וכי הוא היה מודע לנוהל והכיר אותו (עמ' 22-23):

שופט (פונה לסטודנט): זו ההפגנה הראשונה שאתה ארגנת בטכניון?

סטודנט: הפגנה ראשונה שניסיתי לארגן והתקיימה. ההפגנה הקודמת כמו שציינתי, ביקשנו אישור, וניסו לשכנע אותנו לא לעשות, ואז אני לא רציתי להסתבך, ואמרתי שלא.

שופט: כלומר, אתה מודע לנוהל של הגשת בקשות, או שזו הפעם הראשונה שאתה עושה כזה דבר, שאתה מבקש אישור?

סטודנט: אני מודע לנוהל... ובאמת אבל הוכחתי גם, שאם מספיק זמן לפני זה אומרים לנו שאי אפשר, אז זה לא קרה.

38. בעדותו (עמ' 58 לפרוטוקול), הסטודנט הלכה למעשה מאשים את הטכניון (א) שסיבת הדחייה לא היתה כנה ושהיו "כוונות נסתרות"; (ב) שהטכניון התמהמה בכוונה במתן תשובה. לטענתו, "כאשר הטכניון רוצה הוא יודע להשיג אותו באופן מידי", אך הוא לא עשה זאת. לשיטתו, היות והוא כותב למייל גם את הממונה ולא רק את המנהלת האדמיניסטרטיבית, הממונה היה צריך להחזיר לו תשובה באופן מידי ולא למחרת בבוקר; וכן להשיגו בדרך כלשהי, למרות שהעיד על עצמו שהוא לא זמין במיילים וגם לא תמיד זמין בטלפון. כל זאת, למרות שהסטודנט פנה ליחידת הביטחון פחות מ-48 שעות לפני קיום פעילות המחאה.

מדובר בטענות בעלמא ואני דוחה אותן. ראשית, הסטודנט לא הציג ראיה כלשהי התומכת בהן. שנית, בקשתו לא נדחתה באופן מוחלט, אלא נמסר לו כי הוא יוכל לקיים את הפעילות במועד אחר, בתיאום. שלישית, בקשתו טופלה במהירות מרבית. רביעית, התשובה נומקה בצורה הגיונית ומנומסת. הנימוקים תקפים לכל ציבור הסטודנטים, ואין בהם התייחסות פרטנית מפלה למגיש הבקשה, או לתוכן הפעילות.

39. עדותו של הסטודנט מלמדת, כי הוא לא לוקח אחריות על התנהלותו האישית באירוע, ומנסה להצדיק את העבירות שהודה בהן ב"נסיבות" שמחוץ לשליטתו. מעבר לכך, עדותו מכילה סתירות פנימיות. מחד-גיסא הוא מעיד "הייתי מהמארגנים" (עמ' 66), "הכנו הכל כבר, פרסמנו", הכנתי את הפוסט מראש, הכל היה מוכן על

- המחשב, קניתי את הדגלים ; ומאידך-גיסא הוא מסיר מעצמו אחריות, טוען שרק התנדב לעדכן את הטכניון על קיום הפעילות, ושלא היתה לו אפשרות להודיע על כך שהפעילות אינה מאושרת.
40. מצד אחד הוא אומר "אם היה זמן תגובה מתאים לדבר על זה עם הטכניון, והטכניון היה מבקש לדחות במספיק זמן מראש, אז יכול להיות שבאמת זה היה נדחה בסופו של דבר" (כל זאת כאשר פנה לראשונה פחות מ-48 שעות לפני האירוע), מצד שני הוא מודה: "הייתה חשיבות לקיים את זה דווקא שם, דווקא כשיש את האירוע הזה, דווקא בגלל הסמליות שזה אירוע פתיחת שנה, בגלל הסמליות שכל הנהלת הטכניון נמצאת שם, בגלל הסמיכות למיקום האירוע, שהם עוברים ורואים אותנו" (עמ' 58-59, ההדגשות הוספו). מעדות זו עולה, כי **התכנון והכוונה היו לקיים את פעילות המחאה במועד הספציפי, ללא קשר לתשובת יחידת הביטחון.**
41. למרות שהוא מודה שהכיר את הנוהל, והבין שיחידת הביטחון צריכה להחזיר לו תשובה לגבי קיום האירוע, הוא קם בעצלתיים בבוקר, לכאורה לא טרח לבדוק האם קיבל תשובה, פרסם קודם כל את הפוסט הנוסף (למרות שהוא לא יודע מה התשובה), ורק לאחר מכן בדק את הטלפון האישי שלו (ואת המייל לא בדק כלל). עדות זו אינה משכנעת לדעת, ולכל הפחות מצביעה על התנהלות שאינה הגיונית ואחראית, כמצופה מסטודנט בטכניון. לאחר שכבר פרסם את הפוסט הנוסף בפייסבוק בבוקר האירוע, ולאחר מכן התפנה לכאורה לבדוק את הטלפון, וראה את הודעת הממונה – אז הוא לכאורה שואל (עמ' 58 לפרוטוקול): "איך אני מודיע לכולם? איך אני מבצע את כל הדברים האלה?". הוא ידע לתכנן מראש תזכורת לכולם שיגיעו להפגנה, אבל לשלוח פוסט או הודעה פשוטה לקבוצה שלו ברגע שנודע לו שההפגנה לא אושרה ע"י הטכניון – זו הייתה לטענתו פעולה מורכבת מדי שלא הצליח לחשוב עליה, ולדעתו לא ניתן היה לבצעה. טענה זו אינה משכנעת. למרות שהעיד "שיש לנו קבוצת וואטסאפ של מעל 800 סטודנטים" (עמ' 36), שפעילות המחאה התפרסמה בה, הוא החליט שלא לשלוח הודעה בקבוצה זו, ולא עשה כל ניסיון להודיע למוזמנים שההפגנה אינה מאושרת.
- במענה לשאלה מדוע לא עשה ניסיון להודיע לשאר המארגנים, לשאר המוזמנים, השיב הסטודנט: "לא עבר לי בראש להתעסק עם זה יותר מידי. הבנתי שיש פה לוח זמנים קצר, שכבר זה לא רלוונטי, ואי אפשר לעשות משהו, ואנחנו כן יש לנו פה מטרה, ולכן אנחנו רוצים לקיים אותה. ובאמת גם כמו שאמרתי לא לפספס את התיזמון שיש פה של הדברים" (עמ' 76, ההדגשה הוספה). שוב, מעדותו של הסטודנט עולה, שהוא לא רצה לדעת את תשובת הטכניון ולא רצה לנסות ולהודיע שפעילות המחאה אינה מאושרת. הוא רצה להגשים את המטרה אליה כיוון מלכתחילה. משתמעת כאן גישה של "המטרה מקדשת את האמצעים" ולא חשוב מה אומרת יחידת הביטחון. לא הנסיבות הכשילו אותו, אלא ההחלטה האישית שלו להתעלם מהנסיבות.
42. יתרה מכך, ההחלטה שלא להודיע לקבוצה שההפגנה חסרה אישור ביטחוני, יצרה סיכון ביטחוני לאלה שישתתפו בה בתמימות. למרבה המזל, האירוע הסתיים בלי תקלות, אבל הפגנה לא מאושרת ביטחונית של מאות אנשים, שאין לדעת מראש מי ישתתף בה ומי ייצא נגדה, היא סיכון חסר הצדקה. כוונתו של הסטודנט לפעול לטובת הסטודנטים, ות, אינה מתיישבת עם חוסר הדאגה לביטחונם של המפגינים. (דבר שדורש שיתוף פעולה מלא עם יחידת הביטחון).
43. סיכומו של דבר, הסטודנט לקח על עצמו את המשימה להגיש את טופס הבקשה לקיום פעילות המחאה. אין זה משנה אם היה המארגן היחיד, או העיקרי, של פעילות המחאה. הוא קיבל על עצמו, על פי החלטתו החופשית, את תפקיד איש הקשר בין יחידת הביטחון לבין הקבוצה. התפקיד מחייב כלפי שני הצדדים, ושני הצדדים מצפים שהמקשר יפעל ביעילות ובאמינות, בלי שיקולי דעת אישיים. כל מגיש בקשה יודע, שהתשובה עלולה להיות

שלילית, או חיובית עם תנאים. תפקידו המובן מאליו, הוא להעביר את התשובה כפי שהיא, ובהקדם האפשרי ל"קבוצה". בתשובת יחידת הביטחון מקופלות למעשה שתי הוראות: להודיע לקבוצה, ולפעול בהתאם לתשובה. ההוראות האלה חלות באופן אישי על איש הקשר, והסטודנט הודה שלא קיים את ההוראות הללו למרות שקיבל אותן והבין אותן. הוא ידע שעליו לצפות לתשובה בבוקר, והתנהלותו בבוקר האירוע לא תאמה את הציפייה מבעל תפקיד. יחידת הביטחון התנהלה ביעילות במתן התשובה, שלחה לו תשובה חד משמעית, מנומקת, בשעה מוקדמת, גם במייל פורמלי וגם בהודעת ווטסאפ לטלפון האישי. אין ספק שהסטודנט לא מילא את ההוראות שקיבל, ואף לא עשה ניסיון למלא אותן, למרות שהאפשרויות שעמדו בפניו הן מובנות מאליהן – פוסט בפייסבוק, והודעת ווטסאפ בקבוצה בה פורסמה הפעילות. הסטודנט קיבל בשיקול דעת קר החלטה שלא להעביר את תשובת יחידת הביטחון לקבוצה. במצב של הוראה מפורשת מיחידת הביטחון, לא היה מקום לשיקול דעת אישי של הסטודנט, ולא היה מרחב לפרשנות. הוא הפר הוראה. ההסברים של הסטודנט מדוע החליט להפר את ההוראה אינם תקפים לדעתי. גם אם בפועל לא היה ניתן למנוע את ההתכנסות, הוא היה יכול לצאת ידי החובה העיקרית של מגיש הבקשה ותפקיד איש הקשר בקלות, ע"י העברת ההודעה ב"העתק-הדבק" או במסרון קצר "אין אישור". לא זו אף זו, התנהלותו הרשלנית (קימה מאוחרת, אי-בדיקה האם התקבלה תשובה), גרמה לקיצור הזמן שנותר לו לפעול, ולכן הוא אינו רשאי להשתמש בנימוק של קוצר הזמן לצורך הגנתו. גם בכך שהוא עצמו השתתף בפעילות המחאה שלא אושרה, הוא בחר להפר את ההוראה. לגבי הטענות, שנשמעו באריכות, כי המניעים לקיום פעילות המחאה היו לגיטימיים ולטובת ציבור הסטודנטים. ייאמר שהמטרה אינה מקדשת את האמצעים. בית הדין רואה בחומרה הפרת הוראה חוקית של יחידת הביטחון, בלי קשר לסיבות. זה קו אדום עבור כל אנשי הטכניון.

44. נוכח כל האמור לעיל, **אני מרשיע את הסטודנט בעבירת משמעת לפי סעיף 4.2 לתקנון.**

45. בכל הנוגע לסעיף 4.3 לתקנון (הפרת תקנה, הוראה או נוהל), לדעתי העניין מורכב יותר. הנוהל המוכר לקיום פעילויות ציבוריות בטכניון (שהוגש כחלק מראיות התביעה) הוא מסמך משנת 2021 שפורסם לציבור הסטודנטים. ות. המכתב מתאריך 11.1.2024 הוא למעשה הוראה ספציפית זמנית ביחס לקיום פעילות פומבית בטכניון, אשר מציבה תנאים שאינם מוזכרים בנוהל. הנוהל קובע, כי ככלל "פעילות פומבית תאושר, ובלבד שאין בה כדי לשבש את קיומה הסדיר של הפעילות הקבועה בטכניון ואין בה כדי לפגוע בכבוד הטכניון, עובדיו או הסטודנטים בו" (סעיף 5.8.2). לעומת זאת, המכתב משנה איזון זה באופן משמעותי, וקובע, כי **"במהלך השבועות הקרובים, הפעילויות הציבוריות בקמפוס תצמצמנה לפעילויות המאורגנות ע"י הטכניון או אגודת הסטודנטים בלבד"** (להלן: **"ההוראה הזמנית"**). לדעתי, נוכח שינוי האיזון באופן משמעותי, והצבת תנאים מחמירים יותר לקיום פעילות פומבית, היה ראוי לפרסם את ההוראה הזמנית לכלל הסטודנטים. ות. אי-פרסום ההוראה הזמנית לציבור הסטודנטים. ות. יצר חוסר שקיפות בעניין קיום פעילות פומבית בתקופה זו.

46. כאמור, הסטודנט טען להגנתו שלא הכיר את המכתב ואת תוכנו (עמ' 31 לפרוטוקול). אי-הידיעה הזו אינה באשמתו. כאשר הממונה הבהיר לסטודנט שעליו למלא טופס בקשה לקיום הפעילות, הסטודנט למעשה לא ידע שקיימת הוראה זמנית **שלא לאשר פעילויות מהסוג שהוא מבקש לקיים**. הממונה העיד, כי "הייתה החלטה גורפת קודם לאירוע הזה, לא לקיים פעילויות מהסוג הזה בטכניון. בחודש הראשון ללימודים" (עמ' 22). גם הסגן העיד, כי **"וכמובן שגם מראש הוא לא עומד בדרישות של אותו, כמו שרשום באותו מכתב**

- מנכ"ל, שזה לא מאורגן על ידי אגודת הסטודנטים, או הנהלת הטכניון" (עמ' 28). לדעתי, ברור שרשות ההיתר קיבלה החלטה בהתאם להוראה הזמנית, ולא רק על פי הנוהל.
47. כפי שהנוהל מפורסם באתר יחידת הביטחון, כך היה מקום לפרסם גם את ההוראה הזמנית. אילו הסטודנט היה יודע על הוראה זו, ייתכן שהיה שוקל את צעדיו באופן שונה. כאשר הממונה אמר לסטודנט שעליו להגיש טופס בקשה לפי הנוהל, הוא לא עדכן אותו שקיימת הוראה זמנית גורפת שלא לאשר פעילויות מהסוג המבוקש. אני סבור כי היה צורך להביא לידיעתו של הסטודנט את ההוראה הזמנית לפני שהגיש את טופס הבקשה.
48. במקרה הזה אני נוטה לקבל את טענת הסטודנט שהנסיבות היו בעוכריו. ייתכן, שבגלל שהסטודנט לא ידע על קיומה של ההוראה הזמנית, הוא סבר שהבקשה שלו נשקלת בחיוב, או לפחות באופן ענייני לפי הקריטריונים הקבועים בנוהל הידוע לו. בפועל, ככל הנראה, בקשתו נדחתה על הסף, משום שלא מדובר היה בפעילות שאורגנה ע"י אס"ט.
49. ההנחיה במכתב הנה פסקנית, ולא מלמדת על יוצאים מן הכלל. לכן לדעתי, בפועל, ההוראה הזמנית אף ביטלה את האופציה של ערעור (לפי סעיף 5.10 לנוהל), שכן אין זה סביר שסטודנט יערער על הוראה גורפת של ההנהלה.
50. סיכומו של דבר, נוכח העובדה שההוראה הזמנית, שהלכה למעשה, הציבה תנאים חדשים ומחמירים יותר לעומת הנוהל, לא פורסמה לציבור הסטודנטים. ות, ואף לא היתה ידועה לסטודנט, אני סבור שלא ניתן להרשיע את הסטודנט בהפרת הנוהל. אי לכך, **אני מזכה את הסטודנט מאשמה בעבירה לפי סעיף 4.3 לתקנון** (הפרת הוראה או נוהל).
51. בשולי הדברים אציין, כי אני סבור שיש בעייתיות בכך שלאחר קיומה של פעילות פומבית לא מאושרת, ע"י כ- 150 סטודנטים. ות, רק נגד סטודנט אחד מוגשת תלונה משמעתית. לדעתי, האיסור על הפגנה שאינה מאושרת חל על כל הסטודנטים. ות, ולא רק על מי שביקש אישור ולא קיבל. אכן, סעיף 5.16 לנוהל, **מטיל אחריות על מבקש** אשר קיבל היתר לביצוע פעילות פומבית, **להיות אחראי לביצועה בהתאם להיתר ולתנאיו**. גם סעיף 5.8.5 קובע, **כי האחריות לקיומן של הוראות לעניין ביטחון הולמים, חלה על המבקש לקיים את הפעילות** (לרבות האחריות לשאת במימונם של הסדרי ביטחון כאמור, ככל שהדבר כרוך בהוצאות מיוחדות). ניתן להקיש מכוח קל וחומר, שהאחריות להודיע לכל המוזמנים. ות כי הבקשה לקיום פעילות נדחתה – חלה גם היא על המבקש. אבל האם רק עליו? כאשר במשך שעות התקיימה בקמפוס פעילות לא מאושרת, ובמקום נכחו אנשי ביטחון, שלא הודיעו לנוכחים. ות כי הפעילות אינה מאושרת, יש טעם לפגם בהגשת תלונה רק כנגד סטודנט אחד. איני מבקר את ההחלטה המקצועית של יחידת הביטחון "להכיל את האירוע". אבל "ההכלה" צריכה לחול על כל הסטודנטים. ות שהשתתפו באירוע. התוצאה המעשית שעלולה להיות להגשת תלונה רק כנגד סטודנט בודד, מגיש הבקשה לאישור, ולא כנגד אף אחד אחר מהמשתתפים בפועל, היא שלהבא לא ייצא הסטודנט שגישה בקשה. במילים אחרות, המסר שעלול להשתמע הוא שכאשר יש ספקות לגבי השגת אישור להפגנה, עדיף לא לבקש אישור, אלא לקיים הפגנה לכאורה ספונטנית, שיחידת הביטחון "תכיל", ולאחריה לא יהיה מבקש אישור שזהותו ידועה וניתן להאשימו בהפרת הנוהל. מעבר לכך, יש תחושה של חוסר צדק, כאשר 150 סטודנטים משתתפים בפעילות פומבית לא מאושרת על פי הנוהל, מבלי להתעניין אם היא אושרה או לא, ואף אחד מהם לא "נקרא לסדר". לעומת זאת, מי שניסה להשיג את האישור, מורשע בהפרת הנוהל.

בית הדין המשמעותי לסטודנטים, הטכניון

52. סיכומה של הכרעה, אני מרשיע את הסטודנט בעבירת משמעת לפי סעיף 4.2 לתקנון, ומזכה אותו מעבירה לפי סעיף 4.3 לתקנון.

53. מזכירות בית הדין תקבע מועד לשמיעת הטענות לעונש.

פרופ"א מריוס אונגריש, שופט

A handwritten signature in blue ink that reads 'MR Ungarish'.